

Алла Горська

(1929-1970)



Алла Горська, Опанас Заливаха, Людмила Семикіна, Галина Зубченко, Галина Севрук «Ескіз вітража до 150-річчя Тараса Шевченка» (1964). Папір, олівець, гуаш

„...3. Вітраж дає грубо спотворений архаїзований в дусі **середньовічної ікони** образ Т.Г. Шевченка, який нічого спільного не має з образом **великого революціонера-демократа**, якого **гаряче любить український народ і народи всього світу**. В такому ж іконописному дусі витриманий в ескізі образ Катерини, який є нічим іншим, як **стилізованим зображенням богоматері**. **Риси іконописності** в образі Шевченка співпадають з навмисним огрубленням його портретних рис і образу-жінки, який має символізувати Україну.

4. **Шевченківські слова, висмикнуті з контексту** („Возвеличу отих малих рабів німих, я на сторожі коло їх поставлю слово...”) і написані **церковно-слов'янською в'яззю (кирилицею)**, в поєднанні з іконописно трактованими образами, звучать ідейно двозначно.

5. В образах вітража **немає й найменшої спроби показати Шевченка радянського світогляду**. Образи, що створені художниками, навмисно повертають у далеке минуле. В результаті всього цього художники створили твір, **глибоко чужий принципам соціалістичного реалізму**”.



Алла Горська (ліворуч) з Василем Стусом
(праворуч)

*Ярій, душе. Ярій, а не ридай.
У білій стужі сонце України.
А ти шукай – червону тінь калини
на чорних водах – тінь її шукай,
де горстка нас. Малесенька щопта
лише для молитов і сподівання.
Усім нам смерть судилася зарання,
бо калинова кров – така ж крута,
вона така ж терпка, як в наших жилах,*

– такі рядки залишив нам Василь Стус у вірші, присвяченому пам'яті Алли Горської.







Алла Горська з сином. Середина 1950-х років.

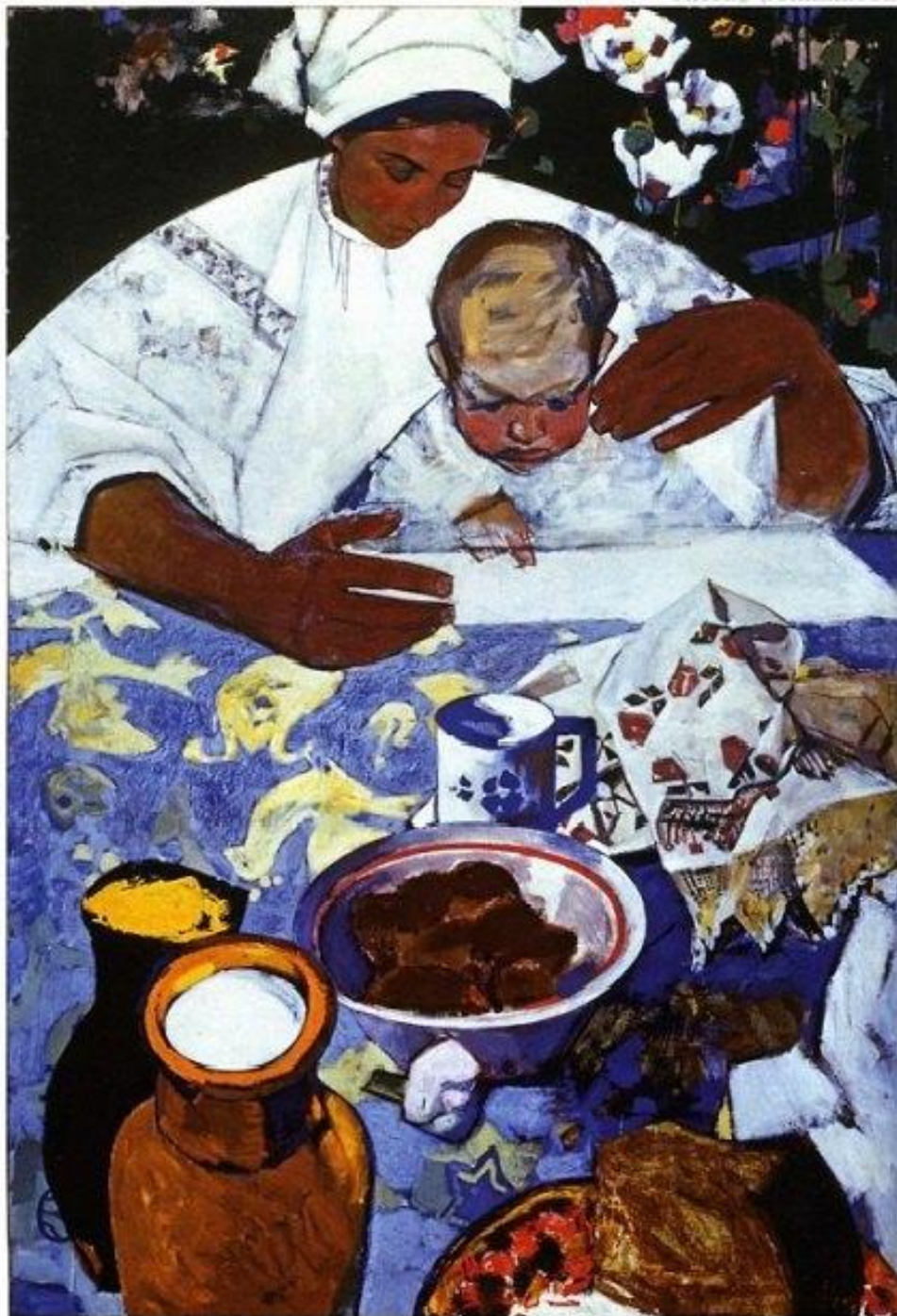


„Горську вбила с и с т е м а, -- переконаний Лесь Танюк. – Як вбила вона Василя Стуса, Василя Симоненка, вбила Івасюка, як замордувала Валерія Марченка і багатьох інших в'язнів сумління”.

Однак залишилися її роботи, її листи, зрештою, пам'ять про неї – у спогадах її сучасників, у роздумах нащадків.



Автопортрет з сином.
1960



Абетка.
1962